

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 mai 2013, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate: 1 Pet. 1.22-25: „*Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă, și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*” (...)].

[Are loc binecuvântarea unor copilași].

Este adevărat, de asemenea, că atunci când a umblat El pe pământ, copilașii au fost aduși la El. El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat. [...]

Doamne iubit, Dumnezeu veșnic credincios, aici stă o familie întreagă și noi Ți-o aducem ție: pe tatăl, mama și patru copii. Dumnezeu din cer, a sosit timpul când părinții care cred își dedică, de asemenea, copiii lor Ție. Ei îi aduc la Tine. Primește-i, Doamne, binecuvântează copiii într-un mod deosebit. Noi Ți-i dedicăm și ne rugăm pentru toată familia, ca binecuvântarea Ta să fie peste întreaga familie, într-un mod vizibil, trăit. Ție, Dumnezeu Atotputernic, Ți mulțumim din toată inima, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

[Se cântă cântarea „Dăm cinstea doar lui Isus” (...)].

Astăzi timpul va trece foarte repede. Ieri au fost peste o mie de conexiuni din toate popoarele și toate limbile. Cuvântul lui Dumnezeu este auzit și ascultat. Astăzi vom ruga pe câțiva frați să transmită doar câteva saluturi. Frații noștri din Canada, Statele Unite, Kinshasa, unul din frații din Portugalia să vină și să transmită doar niște saluturi. Veniți în față iar după aceea vom asculta o cântare în limba rusă și vom cânta și noi Domnului în inimile noastre. Simțiți-vă bine în mijlocul nostru.

Mi-a fost spus să nu le amintesc numele. Saluturi [...]

[Frații transmit salutarile și se cântă o cântare în limba rusă (...)]
Este minunat! Mi-a venit acest gând: în limba rusă nu este nicio cântare cu trei sau patru strofe, aproape toate au șapte sau opt strofe. Inima acestor poeți a fost plină de lucrarea lui Dumnezeu. După al Doilea Război Mondial, primele adunări pe care eu le-am trăit în mijlocul Evangheliei depline au fost în limba rusă, limba slavă. Aceștia au fost oameni care în cel de-al Doilea Război Mondial au fost refugiați și după aceea s-au întors în țara lor. Dar un lucru vă spun: aceștia au putut să se roage. Acolo, în timpul rugăciunii, aveai impresia că oamenii se ridicau în aer, dar și necazul era mare în mijlocul lor.

Pe fratele Gilbert, pe fratele Taty, pe fratele Kupfer, pe mulți nu i-am amintit, dar și voi toți să știți că sunteți în inimile noastre. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți frații. Fratele Taty a fost traducătorul meu în Bruxelles. Acolo am avut una dintre cele mai mari adunări; peste 500 de oameni erau adunați ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. În Paris au fost probabil peste 1.500 de oameni adunați. Fratele Taty a fost traducătorul meu la ambele adunări. Ieri fratele Kupfer mi-a spus: „A fost una dintre cele mai puternice adunări pe care noi le-am avut în Paris”. Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Eu pot să spun că m-am bucurat într-un mod deosebit pentru că toată familia din Slovacia a venit. Noi toți suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, nu știu dacă se cuvine să spun numele, dar noi suntem uniți cu voi. Dumnezeu să binecuvânteze toată familia Trabani și să binecuvânteze pe toți cei care aparțin de această familie, să fie cu voi într-un mod deosebit în acest timp de încercare. Trebuie să treci tu însuși prin încercări pentru a-i înțelege pe alții în încercările lor.

Domnului nostru I-a fost milă de toți, fiindcă El a luat boala, necazul, toată vina asupra Lui. De aceea I-a fost milă de toți și a dăruit tuturor ceea ce au avut ei nevoie.

Luna mai este o lună deosebită. Voi toți știți că în luna mai, în 7 mai a venit Îngerul Domnului la fratele Branham și i-a spus: „Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu ca să-ți dau însărcinarea”. Și într-adevăr i-au fost explicate toate detaliile despre cum trebuia să decurgă această slujbă; el trebuia să ia cu mâna lui stângă mâna dreaptă a

pacientului și apoi vedea pe dosul mâinii lui cancerul sau tumoarea pe care o avea persoana respectivă. Pacientul putea să-și vadă propria boală. Îngerul Domnului i-a spus: „să spui persoanelor pentru care te rogi să nu-și închidă ochii în timpul rugăciunii, ci să vadă că atunci când are loc vindecarea, dispare cancerul sau tumoarea de pe mâna ta”.

Voi toți știți că eu i-am cunoscut bine pe fratele și sora Gordon Lindsay care în anii '47, '48, '49 au fost prezenți în adunările fratelui Branham și de fiecare dată au trăit cum a binecuvântat Dumnezeu acest dar infailibil. Bineînțeles, în această legătură este și mesajul pe care îl purtăm noi astăzi. Era vorba despre confirmarea, legitimarea lui Dumnezeu. Un om poate să spună și să susțină multe lucruri, dar dacă Dumnezeu nu confirmă, atunci ce se întâmplă? Oare nu a spus Dumnezeu lui Moise: „Ție îți vor fi date două semne”? Primul semn a fost cu mâna; și așa s-a întâmplat. Domnul i-a zis să-și bage mâna în sân și apoi s-o scoată și mâna i se acoperise de lepră. Apoi să-și bage din nou mâna în sân și s-o scoată afară și iată, mâna îi era vindecată și pielea era ca a unui copilăș. Eu nu pot face absolut nimic fiindcă Dumnezeu dă aceste instrucțiuni exacte, atunci când Dumnezeu dă o însărcinare directă care este în legătură cu planul de mântuire. Tot așa a fost și cu fratele Branham. Lui i-a fost spus că mesajul, Cuvântul împreună cu toate făgăduințele, i-a fost încredințat de Dumnezeu, și că acest mesaj va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi putem trăi aceasta personal, într-un mod conștient și echilibrat.

Dintre toate telefoanele pe care le-am primit ieri și azi, dimineață am primit și un telefon din Nairobi de la fratele nostru Paul. El a zis: „Frate Frank, eu am văzut adunarea de aseară și mie mi-a venit gândul că nu există un alt loc pe pământ unde poporul lui Dumnezeu se adună din toate popoarele, limbile și națiunile ca să audă mesajul clar și curat al lui Dumnezeu”. El a fost mișcat în interiorul lui. Mulțumiri lui Dumnezeu fiindcă putem fi conectați și putem auzi și trăi. Cuvântul nu se întoarce fără rod.

De asemenea, în 14 mai 1948 a avut loc inaugurarea statului Israel – a fost o împlinire a Scripturii. Din pricina neascultării și necredinței lor poporul Israel a fost risipit printre toate popoarele pământului și la sfârșitul zilelor este adunat din nou - în fața ochilor noștri smochinul a înverzit din nou. Profetia biblică s-a împlinit în fața ochilor noștri și a

devenit o realitate. Astăzi putem ridica Biblia și să spunem cum a spus și Domnul nostru: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri, în fața ochilor noștri”.

Și de aceea, frați și surori, noi trebuie să ne folosim de adunările acestea pe care încă ni le mai dăruiește Dumnezeu. Nu este doar chemarea afară, ci este cu adevărat pregătirea. Noi auzim și ascultăm ceea ce spune Bisericii Duhul. Și oricine citește atent Matei 13 va vedea că Domnul a spus o dată: „*Cine are urechi de auzit să audă*”. Și a doua oară a spus: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”.

Și cine citește apoi la Luca 24 va vedea că acolo Domnul nostru S-a întors la Cuvânt și le-a arătat tot ce s-a împlinit atunci. Și inimile lor ardeau. Frați și surori, mă întreb: „Oare suntem și noi atât de copleșiți, ard și inimile noastre când noi auzim, citim și vedem profeția biblică împlinită în fața ochilor noștri, când noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, prin harul Său?” Acesta este darul cel mai mare pe care ni l-a putut dăruia Dumnezeu.

În Luca 24.25 este scris: „*Atunci Isus le-a zis: «O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!»*”. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului! Nu ce au răstălmăcit cărturarii, ci ceea ce au vestit prorocii în legătură cu planul de mântuire. Cuvântul în original trebuie să fie primit, crezut și apoi acest Cuvânt va fi și descoperit.

În v. 29 este scris: „*Dar ei au stăruit de El și au zis: «Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut.» Și a intrat să rămână cu ei*”.

Când Domnul a început să le împărtășească profețiile biblice din Vechiul Testament și să le arate împlinirea, atunci ei au avut o singură dorință: „Rămâi cu noi, vorbește-ne mai departe, arată-ne ce s-a împlinit”.

Vers. 32: „*Și au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?»*”. A ars inima ta? A ars inima mea? Ard inimile noastre? Suntem mulțumitori în inimile noastre pentru că Domnul nu ne mai vorbește în pilde, ci vorbește cu noi deslușit și deschis? El chiar a anunțat aceasta: „*Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit și vă voi descoperi totul*”.

Noi credem că Domnul nu ne mai vorbește în pilde, ci ceea ce a ascuns El în pilde, ne-a descoperit, prin harul Său. Am putea să intrăm în multe teme, dar sfârșitul capitolului 24 din Luca este foarte minunat. Doresc să-l mai citesc.

Luca 24.45: „*Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile*”. Abia după aceea [urmează] v. 47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”. După aceea, în v. 48, Domnul îi cheamă ca martori pe ucenicii Lui: „*Voi sunteți martori ai acestor lucruri*”. Vers. 49: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”.

Frați și surori, aceasta este și dorința noastră comună: Cuvântul să nu fie doar vestit cu niște cuvinte, ci prin puterea lui Dumnezeu și să fie confirmat, prin har. Dumnezeu ne-a dăruit niște lucruri peste măsură și anume, faptul că noi așezăm toată profeția biblică pe un fundament biblic.

Permiteți-mi să vă arăt pe scurt cum Dumnezeu a spus dinainte toate lucrurile și le-a rostit la timpul trecut ca și cum s-ar fi împlinit deja, cu toate că încă și astăzi sunt la timpul viitor. Noi trebuie să recunoaștem de fiecare dată caracterul profeției biblice. Dumnezeu a știut sfârșitul înaintea începutului. El a putut să vestească totul ca și când s-ar fi împlinit deja.

Citim un cuvânt din Evanghelia lui Ioan cap. 18. Aici Domnul nostru vorbește ca Împărat. Ioan 18.37: „*«Atunci un Împărat tot ești!», I-a zis Pilat. «Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu»*”. El a fost născut ca să fie Împărat, El a fost Împăratul care l-a vizitat și pe Avraam ca și Melhisedec, împăratul Salemului (Geneza 14) a adus pâine și vin, a sărbătorit cina Domnului cu Avraam, după ce Avraam i-a biruit pe toți acești împărați și dușmani. În Evrei 7 ne este spus cine este El; în timpul lui Avraam, El n-a avut nici tată, nici mamă. Atunci El încă nu venise la noi, nu fusese născut în această lume, dar făgăduințele au existat deja în tot Vechiul Testament.

Cu privire la Domnul nostru ca Împărat, doresc să vă arăt că profeția biblică trebuie văzută întotdeauna în împlinirea ei și nu este

permis niciun fel de răstălmăcire. Matei 21.4-5: „*Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.»*”. Aceasta a fost anunțat deja [dinainte] în Zaharia 9.9: „*Iată că Împăratul tău vine la tine*”. Dar în acel timp El nu a venit ca să împărățească, ci a venit ca să ne dăruiască nouă răscumpărarea, mântuirea, pentru ca noi să putem deveni un popor de împărați și preoți, pentru ca noi să putem împărăți împreună cu El atunci când El va începe să împărățească.

Să citim în Luca 1. Citesc aceste versete cu un anumit scop: ca să vedem împlinirea lucrurilor pe care le-a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru, să le arătăm din Scriptură și să le iluminăm. Luca 1.67: „*Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a prorocit și a zis: «Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său»*”. Vers. 70: „*cum vestise prin gura sfinților Săi proroci care au fost din vechime*”. Vers. 72: „*Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt*”. Acesta este un lucru puternic. Dumnezeu nu face doar ceva, ci El face totul conform planului Său de mântuire pe care l-a hotărât înaintea întemeierii lumii. Dacă privim în sfânta Scriptură, vedem că El S-a născut ca Împărat, dar noi încă așteptăm ca El să vină și să împărățească în Mileniu.

Cu adevărat am pe inima mea ca să ajut, să slujesc, nu să critic – ci să slujesc și să ajut. Noi toți știm ce este scris în Matei 13, în comparație cu Matei 25. În Matei 13 [este scris] că, după ce oamenii au adormit, dușmanul a folosit acel timp ca să-și semene sămânța lui. Domnul a semănat sămânța Lui când toți erau treji și puteau să asculte corect și au știut ce a spus El. El a spus: „*ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”. Dar după aceea a venit și dușmanul, când oamenii dormeau și a semănat sămânța lui. Matei 25.5: „*...și [ei toți] au adormit*”. Acesta este acel timp în care dușmanul și-a semănat răstălmăcirile lui, chiar printre grâu, pe același ogor.

Și o spun astăzi aici: până în anul 1979 n-au existat direcții deosebite. Până atunci nu s-au ridicat frați care să-și înșire citatele și să facă din mesaj o altă Evanghelie. Dar ce s-a întâmplat? Noi n-am fost atenți, n-am avut darul deosebirii. Și cei mai mulți dintre noi au căzut în

această cursă și nu s-au mai însănătoșit în ceea ce privește credința, nici până astăzi.

Frați și surori, este foarte, foarte important ca noi să rămânem în Cuvânt. Așa cum deja a fost citit cuvântul de început: „*Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac*”. Și acesta este Cuvântul pe care vi l-am vestit. Nu răstălmăciri, ci Cuvântul.

Eu sper că nimeni nu va fi supărat pe mine, dar *aici* [fratele Frank le arată – n.ed.] sunt niște cărți care vorbesc doar despre fratele Branham. Aici sunt peste 230 de fotografii ale fratelui Branham, unde a fost el în cutare și cutare loc; peste 230 de fotografii. Acesta să fie mesajul timpului de sfârșit? Nu! [Fratele Frank trânteste cartea respectivă pe amvon – n.ed.] Așa ceva nu se poate! Aceasta este slăvirea unui om! Dacă aș pute, eu le-aș arunca pe toate. Acestea ne deviază de la miezul important, despre care este vorba. Astăzi nu mai este vorba despre „prorocul a zis, prorocul a zis”, ci este vorba ca ceea ce a spus el, noi să fi înțeles corect. Și noi am înțeles lucrurile corect numai dacă le-am reintrodus în Scriptură și am primit răspunsul de la Dumnezeu, din Cuvântul Său. După aceea noi avem și siguranța că ne aflăm în Cuvânt. Ce folos are un om dacă spune: „eu cred Cuvântul”, și în realitate el crede *una*, sau *alta*?

Unii cred că fratele Branham va reveni, că se va împlini viziunea cu cortul, se va împlini tragerea a treia și așa mai departe. Unul ajunge la concluzia că învierea a avut deja loc, transformarea a avut loc deja, răpirea a avut deja loc, cina în slavă a avut deja loc și că noi suntem deja în Mileniul păcii. Voi nu vă puteți închipui în câte moduri a reușit dușmanul să-i influențeze pe mulți fiindcă acești frați nu au respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Ce să vă spun? Răspunderea mea este față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său. Și harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă tuturor, de la început, este ca noi să readucem totul în Cuvânt și să spunem ceea ce a spus Dumnezeu.

În special pentru toți frații din toată lumea care au ajuns în necazuri cu Apocalipsa 10, fiindcă fratele Branham a amintit acest capitol de 69 de ori, dar întotdeauna el a vorbit la plural, vă rog citiți Matei 2.14-15: „*Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, noaptea, și a plecat în Egipt. Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca*

să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: «Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.»”.

Dacă citiți în Exod 4.22-23, acolo Domnul vorbește poporului Israel: „*Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut; Eu te-am chemat*”. Dacă citiți în Osea 11.1: „*am chemat pe fiul Meu din Egipt*”. De fapt acestea sunt două lucruri total diferite care se referă la același verset biblic: „*am chemat pe fiul Meu din Egipt*”. Un lucru a fost împlinirea cu poporul Israel, iar celălalt s-a împlinit cu Răscumpărătorul și Domnul nostru. Împliniri total diferite, dar referința a fost aceeași. Aceasta ne-a dăruit Dumnezeu, prin harul Său: ce ne-a arătat Domnul, noi n-am știut-o, dar putem să așezăm pe o bază biblică.

Astăzi eu am adus cu mine un șofar; l-am mai adus și altă dată. Dar eu doresc ca toți frații de pe tot pământul să fie respectuoși și să înțeleagă că slujba extraordinară, unică și infailibilă pe care a dat-o Dumnezeu fratelui Branham a fost dată cu scopul ca atenția noastră să fie îndreptată spre ceea ce are să ne spună Dumnezeu din Cuvântul Său, prin Duhul Său. Aici este și punctul și nimeni nu trebuie să fie supărat pe mine: fratele Branham a fost un proroc. El încă nu rânduise [lucrurile]. Ca proroc el a spus unele lucruri pe care Dumnezeu are de gând să le facă. Isaia, Ieremia au așezat ei totul? Sau au făcut cei patru evangheliști acest lucru, a făcut-o Pavel, a făcut-o Petru? Și aceasta este deosebirea dintre slujba profetică și slujba de învățătură pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu prin harul Său, ca noi să putem așeza lucrurile corect și să le punem pe o bază biblică.

Nu doresc să uit: astăzi când eram în birou și am citit în Matei 13. Mai întâi este scris: „*Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș*” (vers. 30). Dar după aceea Domnul Dumnezeu a vrut să trimită pe îngerii Săi ca să înlăture toate piedicile din Împărăția Lui. Până la seceriș ambele să crească împreună, dar înainte ca recolta să fie adusă înăuntru, nu va mai fi niciun fel de amestec între neghină și grâu. Nu! Și aceasta o spun în Numele Domnului, cu autoritatea Cuvântului Său. Când mi-a fost arătat ogorul de grâu copt acolo nu era neghină și mărăcini în tot ogorul de grâu. Grâul era foarte copt și spicele de grâu erau aplecate în jos, când Domnul mi-a spus: „*Suie-te pe această combină și fă secerișul*”.

Ce se întâmplă astăzi? Chemarea afară, dar și pregătirea. Pregătirea, în așa fel încât tot ce nu este de la Dumnezeu să fie scos afară din Biserica Lui, afară din inima ta, afară din vocabularul tău și afară din gura ta. Doar Cuvântul curat să fie vestit, crezut și dat mai departe. Despre aceasta este vorba în vremea aceasta.

Acum să vă arăt ceva... El, Domnul nostru S-a născut ca Împărat și a venit în această lume, Și-a dat viața și sângele Lui și a spus ca noi să devenim un popor de preoți și împărați. Așa este scris și în Apocalipsa 5. Dar, de fapt, abia după ce se întâmplă multe lucruri se împlinește ce este scris în Apocalipsa 11.15: *„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.»”*. Și știți când se va spune aceasta? După ce acei doi proroci își vor fi împlinit slujba lor; numai după ce cei doi proroci își vor fi încheiat slujba lor. Voi o puteți reciti din Apocalipsa 11.12: *„Și au auzit din cer un glas tare, care le zicea: «Suiți-vă aici!» Și s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmașii lor i-au văzut”*.

Cine citește Apocalipsa în special începând cu cap. 8 cu o inimă deschisă, fără o părere proprie, acela va citi cu respect și nu se va opri între versetul 1 și 2 și nu va face nicio observație între acestea. Acela va citi mai departe și va lăsa totul în context. După acea liniște de o jumătate de ceas se va împlini ceea ce este scris după aceea în v. 2: *„Și am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe”*.

Eu am adus acest șofar pentru ca voi să-l vedeți; în original este

scris șofar. Cuvântul ebraic „șofar” este scris de 11 ori începând cu Apoc. 8 până la Apoc. 11. Șapte îngeri au primit șapte șofare și când au sunat din ele, pe pământ au venit judecățile.

Fiecare sunet de șofar a adus judecată, fiindcă aceasta este perioada de după slujba celor doi proroci. În primii trei ani și jumătate cei doi proroci au spus ceea ce Dumnezeu avea să spună. Și nimic nu se putea întâmpla fiindcă ei lucrau din însărcinarea lui Dumnezeu. Dacă vroia cineva să le facă rău, se cobora foc ș.a.m.d. În orice caz ei pot să-și efectueze slujba lor, ca să fie chemați afară cei 144.000 din cele 12 seminții ale Israelului, care, apoi vor fi pecetluiți. Ei își pot împlini slujba lor în pace și liniște. Abia după aceea va fi rupt acest legământ, abia după aceea vine necazul cel mare. Și în acel timp se va întâmpla că acești șapte îngeri vor suna în șofarele lor și atunci va fi judecat pământul, și putem citi ce se întâmplă când un înger suflă în trâmbița lui. Șase dintre ei au suflat în trâmbița lor în Apocalipsa 8 și 9 și mai rămâne doar unul singur și acesta este anunțat în Apocalipsa 10.7.

Și s-o audă toți, în mod deosebit toți frații care slujesc cu Cuvântul, de pe tot pământul! Apocalipsa 10.7 este un anunț: *„în zilele în care...”*. Șase îngeri au sunat deja până la momentul respectiv. Și după anunțul: *„în zilele în care îngerul al șaptelea - ultimul - va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”*. De ce nu respectă toți Cuvântul așa cum este scris? Eu îl pot respecta. În Apocalipsa 10.7 este scris același cuvânt „șofar”: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui (șofarul lui), se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”*. Până la Apoc. 11.15 este scris cuvântul „șofar”.

Dar acum întrebarea: de ce s-a referit fratele Branham la Apocalipsa 10? Fiindcă în 28 februarie 1963 s-au auzit aceste șapte detunături puternice pe care el le-a numit „șapte tunete”; întreaga regiune s-a cutremurat, stâncile s-au rostogolit în vale. Și în 24 martie 1963 fratele Branham a bătut de șapte ori în amvon, tare și a zis: „Cele șapte tunete au fost atât de puternice, tot pământul s-a cutremurat!” Deci el s-a referit la această trăire puternică pe care a avut-o, care a dus la deschiderea celor șapte peceti. Apoi a venit și martie 1963, când el a vorbit despre cele șapte peceti.

Frați și surori, toți care sunt de părere să interpreteze Apocalipsa 10 [să știe că] așa ceva nu este permis. Eu vă citesc două, trei versete din Vechiul Testament. De asemenea, am mai spus aici: fratele Branham trebuia să se refere doar la prorocul Maleahi 4.5: *„Iată, vă voi trimite pe*

prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată". El nu s-a referit niciodată la Matei 17.11, nu s-a referit niciodată la Marcu 9.12, unde Domnul S-a dus în Vechiul Testament și slujba care a fost făgăduită în Vechiul Testament a fost confirmată de El în Noul Testament. El a spus: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*". De ce? El (fratele Branham) nu a putut să mărturisească despre sine însuși. Așa ceva nu se poate. Dar Dumnezeu a avut grijă, ca noi, la citirea Cuvântului, să ajungem și la aceste versete biblice. Și noi, prin harul Domnului, putem așeza totul corect. El a fost prorocul acela, trimis de Dumnezeu.

Ascultați: oricine își alege o anumită învățătură și tot călărește pe ea este un om care nu are claritate în inimă și în cap. Vestirea trebuie făcută într-un mod echilibrat, fără nicio învățătură preferată. Trebuie să avem echilibru în Cuvânt. Lucrul frumos este că noi putem vesti atât din Vechiul cât și din Noul Testament și avem respect față de Dumnezeu și față de tot Cuvântul Său, în vecii vecilor.

Să citim în Apocalipsa 10.3: „*Și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor*". Deci abia atunci când Domnul va veni ca Înger al Legământului, Se va coborî și va pune un picior pe pământ și celălalt pe mare; El este proprietarul original. Atunci când El va începe să împărătească va pune un picior pe pământ și celălalt pe mare pentru că totul este proprietatea Sa căci El a creat totul, atunci vor răsună aceste șapte tunete din Apocalipsa 10. Și aceasta este în legătură cu poporul Israel.

V-o citesc din Vechiul Testament din Amos 1.2: „*Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc și vârful Carmelului este uscat*". „*Domnul răcnește din Sion*". Nu de undeva, nu din New York, sau dintr-o altă țară sau alt oraș, ci din Sion va răcni ca un leu. Același lucru este scris și în Ioel 3, despre valea judecății, Armagedon, despre valea lui Iosafat unde se vor strânge popoarele ca să se lupte împotriva Ierusalimului: „*Puneți mâna pe seceră, căci secerișul este copt! Veniți și călcați cu picioarele, căci linurile sunt pline și tocitorile dau peste ele! Căci mare este răutatea lor! Vin grămezi-grămezi în valea judecății, căci ziua Domnului este aproape, în valea judecății*" (Ioel 3.13-14).

Noi am vorbit ieri despre ziua Domnului. „*căci ziua Domnului este aproape*”. Valea judecății - Dumnezeu are o zi de judecată (decizie, în engleză – n.tr.) și El o va împlini. Și ce se întâmplă atunci? Ioel 3.15: „*Soarele și luna se întunecă și stelele își pierd strălucirea*”. Aceasta este pecetea a șasea. Ioel 3.16: „*Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim...*”.

Frați și surori, cine este din Dumnezeu va asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți aceia care îl vor asculta și vor da dreptate lui Dumnezeu, vor așeza totul corect; fie că noi am citit din Amos sau din Ioel, sau indiferent unde am citi... Cu privire la poporul Israel citim încă un verset biblic unde este scris că [Domnul] va răcni ca un leu al cărui glas va răsună. Osea 11.10: „*Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni; căci El Însuși va răcni, și copiii vor alerга tremurând de la apus*”.

Haideți să lăsăm această temă. Noi nu putem ajuta pe niciun frate. Și spun aceasta cu o durere mare: deocamdată niciun frate care a părăsit adevărul și a mers pe căile și părerile sale proprii, nu s-a mai întors înapoi; niciunul. Dumnezeu nu Se lasă batjocorit. Noi trebuie să avem respect față de Dumnezeu și Cuvântul Său.

Frați și surori, cu privire la slujba fratelui Branham, îmi permit să spun că nu există niciun frate pe acest pământ care să fi fost legat atât de mult cu slujba lui, de la început până la sfârșit. Din prima adunare am recunoscut că acesta a fost un bărbat trimis de Dumnezeu. Noi o scriem în prezentarea noastră, ca și centru misionar, cum a început și a decurs totul, cum a avut Dumnezeu grijă ca deja din 1959 în casa familiei Borg să fie traduse primele predici ale fratelui Branham. În acest fel a început lucrarea lui Dumnezeu. Cândva vom avea această prezentare disponibilă pe internet și vom arăta cum a condus Dumnezeu totul, de la început.

Cu mine, toți știu unde se află: noi nu vorbim doar niște lucruri, ci arătăm din Cuvânt ce s-a împlinit prin slujba pe care a dăruit-o Dumnezeu.

Întotdeauna este nevoie de cuvântul cheie. Iar în Apocalipsa 10, cuvântul cheie este „*taina lui Dumnezeu*”. Când este vorba despre toate celelalte *taine* și pilde este vorba despre plural. Iar fratele Branham, de la început până la sfârșit, a folosit acest cuvânt la plural și a repetat că Dumnezeu, prin slujba lui, a descoperit toate tainele care au fost

ascunse, care sunt scrise în Scriptură, dar care [până atunci] încă nu fuseseră descoperite, de la Gen. 1.1 până la Apocalipsa 22, au fost descoperite – toate tainele. Dacă cineva este clar în mintea lui și este corect în inima lui, atunci trebuie să-și dea seama de faptul că fratele Branham a folosit întotdeauna pluralul când era vorba despre slujba lui. Dar dacă este vorba despre Apocalipsa 10.7, atunci eu vă rog pe toți să lăsați cuvântul la singular, așa cum este scris; și nu doar *taina*, ci *taina lui Dumnezeu*. Fratele Branham a ținut una dintre cele mai lungi predici „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”. Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul, vestit printre neamuri, crezut și înălțat în slavă. Respectați Cuvântul lui Dumnezeu!

Timpul a sosit. Mireasa este îmbrăcată și împodobită. Mireasa va fi în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta este ultima perioadă de timp, în care noi am ajuns acum. Vă cer tuturor: nu-mi cereți niciodată să închei un compromis. Așa ceva este imposibil cu mine. Domnul n-a făcut-o, apostolii n-au făcut-o și eu, de asemenea, nu pot s-o fac. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. La mine, la noi toți care vestim Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se și împlinească: Cuvântul rămâne în vecii vecilor. Și noi v-am vestit acest Cuvânt ca Evanghelie.

Deci cerul și pământul vor trece, toate răstălmăcirile, toate devierile vor trece. Vă rog încă o dată să luați la inimă: până la seceriș ambele, grâul și neghina, vor crește împreună. Și atunci Domnul a vrut să trimită pe îngerii Săi ca să înlăture toate poticniile din Împărăția Lui, pentru ca în acel moment când va avea loc răpirea să nu mai fie niciun mărăcine și nicio neghină. Ci va fi doar un ogor de grâu auriu curat, foarte bine copt, care va fi recoltat.

Voi mă puteți crede, eu nu am inventat, ci Domnul mi-a arătat: eu am văzut o combină nouă. M-am suit pe ea, m-am uitat spre cer, norii întunecaseră cerul și eu am spus: „O, Doamne, este prea târziu! Recolta nu mai poate fi strânsă”. În acel moment s-a făcut o deschizătură în nori și soarele a început să strălucească cu putere mare peste acest ogor de grâu auriu și foarte bine copt. Și când am ajuns la ultimul rând de seceriș, cerul s-a întunecat, a tunat și a fulgerat ca și când toată lumea s-ar prăpădi. Dar recolta fusese adusă înăuntru.

Preaiubiți frați și surori, vă rog, așa cum Mirele a fost Cuvântul curat și sfânt în care s-a împlinit tot ce s-a referit la El, împlinindu-se în viața Lui, tot așa este și astăzi cu Mireasa Lui, cu tot ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă. Există doar Cain și Abel; corect sau fals. Nu există un drum de mijloc, fie ești una, fie ești cealaltă. Așa cum a scris și Pavel: dacă cineva a deviat de la adevăr, atunci noi să-l corectăm. Dar oamenii trebuie să se lase corecți, și toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu se vor lăsa corecți, vor primi cu respect Cuvântul, vor așeza totul pe o bază biblică și vor permite ca și ei înșiși să fie așezați biblic.

Dumnezeul veșnic credincios să ne dăruiască harul Său pentru ca noi să fim grâu curat. Domnul nostru a fost Bobul original de grâu care a căzut în pământ, care a murit și a adus mult rod, conform Ioan 12. Și noi suntem rodul [suferințelor] Lui. Așa cum El a fost Fiul lui Dumnezeu așa și noi să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu, să fim neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare încheiată pe crucea de la Golgota, spălați în sângele Mielului și apoi să fim spălați în baia de apă a Cuvântului, astfel încât tot ceea ce nu este în concordanță cu Cuvântul să fie spălat, să fie înlăturat; prin sângele Mielului, tot ceea ce nu aparține omului nou, trebuie dezbrăcat și noi trebuie să devenim o făptură nouă. Aceasta se întâmplă prin Cuvântul și prin Duhul lui Dumnezeu; sămânța dumnezeiască este semănată în noi și noi suntem născuți din nou la o nădejde vie. După aceea urmează umplerea cu Duhul Sfânt, astfel încât Biserica, ca Trupul Domnului, să poată împlini însărcinarea dumnezeiască.

Noi am spus-o, întreaga lume este ajunsă. Și eu pretind că toți aleșii care fac parte din Mireasa Mielului nu vor încheia niciun fel de compromis, ci vor fi curați și sfinți înaintea lui Dumnezeu. Căci fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. Și sfințirea este numai în Cuvântul lui Dumnezeu. Ioan 17.17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Mulțumiri Dumnezeului nostru fiindcă noi trăim într-un timp în care putem așeza corect tot ce a fost spus prin apostoli și proroci, ce a fost scris în Vechiul și Noul Testament, fără nicio împotrivire. Putem găsi totul în ordine, în planul mântuirii.

Eu mi-am trăit viața pentru un singur scop. Pentru mine nu este doar o dorință, ci este porunca lui Dumnezeu ca să dau această ultimă chemare. Și toți aceia care aud acum ultima chemare, acelora Domnul le

spune: „*Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”. Și aceasta ne duce la ultima făgăduință din Apocalipsa 3: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*” și v. 21: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”.

Chemarea cea mai înaltă, alegerea cea mai înaltă pe care a avut-o Dumnezeu, ne-a dăruit-o nouă, prin harul Său. Cum am spus și mai înainte, El era Împărat, Preot și Proroc, El Și-a dat viața Lui pentru noi pentru ca și noi să putem fi împărați și preoți, să putem înțelege Cuvântul profetic și să-l așezăm într-un mod corect, biblic. Și până astăzi, noi n-am trecut peste granițele Scripturii și nu o vom face. Toți aceia care o fac și adaugă ceva, ar trebui să recitească Apocalipsa 22 ultimele versete, ca să știe ce se va întâmpla cu oamenii care adaugă păreri și răstălmăcirile proprii, la cuvintele profetiei acestei cărți: ei nu vor fi în Împărăție, ci în afara ei.

Deci haideți să rămânem în cadrul Cuvântului și a voiei lui Dumnezeu. Revenirea Domnului este foarte aproape. Noi n-am intrat în mai multe detalii ale celor spuse ieri. Timpul sfârșitului este aici, venirea Lui este foarte aproape, ultima chemare este dată acum.

Domnul Dumnezeu să ne dăruiască o dedicare adevărată astăzi, în acest loc. El să fi vorbit inimilor noastre și să fi primit tot ce am auzit. Noi să nu ne fi împotrivit, ci să facem așa cum a spus și Maria, să fi primit și să cugetăm la toate cuvintele în inimile noastre. După aceea Cuvântul ne va fi și descoperit. Dumnezeu este un Dumnezeu credincios și Duhul Sfânt ne conduce în tot adevărul. Dacă voi ați simți ce simt eu cu privire la faptul că trăim în acest timp, că am găsit har înaintea lui Dumnezeu în acest timp, că am recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu și putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în acest timp pe pământ. Din aceasta face parte, de asemenea, așezarea în armonie a tuturor lucrurilor pe care le-au spus Petru, Pavel și fratele Branham. Și acest har ni l-a dăruit Dumnezeu nouă. Pentru aceasta noi suntem foarte mulțumitori din adâncul inimilor noastre. Dumnezeu are un plan cu Biserica, are un plan cu Israelul; și El va încheia totul așa cum este scris în Scriptură. Lui, Dumnezeului Atotputernic, Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeului nostru să-I fie adusă slava în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Haideți să cântăm cântarea cu toții. Poate vine un frate care știe limba engleză. Frate Jean Claude, vino și cântă-ne această cântare minunată „Maranata”.

Mai am încă o întrebare. Vă rog frumos înțelegeți-o corect. Am fost întrebat dacă anul viitor vom face o călătorie în Israel. Atunci eu m-am gândit: de data aceasta să vină toți tinerii. Dacă va fi așa noi nu știm dacă Domnul ne mai dăruiește încă un an, dar domnul Sechinger, ghidul nostru, ne-a întrebat dacă mai este planificată încă o călătorie în Israel. Noi putem planifica doar dacă sunt oameni care să vină cu noi.

[Fratele Jean Claude împreună cu corul cântă cântarea „Maranata” (...)] Amin.

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște mulțumindu-l Domnului și slăvindul-L pentru că a vorbit cu noi într-un mod direct - și în timp ce El ne vorbește, ne deschide înțelegerea pentru Scriptură. S-a întâmplat aceasta astăzi în mijlocul nostru? Amin. „Amin-ul” acesta nu a fost suficient de tare. Amin și încă o dată amin.

Isus Domnul nostru este Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul, înălțat în slavă. El va reveni ca Biruitorul de pe Golgota și îi va lua în slavă pe toți aceia care au biruit prin sângele Mielului și prin Cuvântul Său, care au renunțat la viața proprie, n-au mai iubit-o, ci L-au iubit pe Domnul care ne-a iubit și pe noi. Și această dragoste a unora față de ceilalți am dat-o și noi mai departe. Cuvintele nu vor convinge pe nimeni. Dragostea unește, îmbrățișează. Domnul nostru a și spus-o: *„Prin aceasta vor cunoaște toți (lumea) că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”* [Ioan 13.35]. Aceasta nu este suficient să se spună cu gura, ci noi s-o trăim prin fapte. Și Pavel a spus-o în 1 Cor. 13: *„Și chiar dacă aș cunoaște toate tainele; chiar dacă aș avea toată credința și n-aș avea dragoste, atunci sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor, sunt gol, sunt ca un lut”*. Doar un vas de aramă, dar vasul acesta nu este umplut.

„O, Doamne, Învățător sfânt, fă din noi niște vase pline cu puterea Ta” spune o cântare germană. Nu știu cum simțiți voi, dar în ultimul timp eu aș putea să îmbrățișez pe fiecare frate și aproape că și pe fiecare soră. Dragostea lui Dumnezeu unește atât de adânc în interior, din toată inima, cu căldură! Ați simțit deja că este altfel, că dragostea lui Dumnezeu se exprimă, că noi nu [numai] vorbim despre ea, ci o și practicăm?

Dragostea nu ia în seamă răul care i-a fost făcut. Dragostea crede totul și primește tot ce ne dăruiește Dumnezeu. Fie ca dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu care s-a descoperit pe crucea de pe Golgota în lucrarea încheiată de răscumpărare, să fie turnată în toți cei răscumparați, să se descopere în noi toți. Să nu mai avem discuții inutile despre teme biblice, ci să fim introduși în Scriptură, călăuziți prin Duhul Sfânt, în tot adevărul. Și atunci se împlinește: „Nu un frate îl va învăța pe celălalt, ci ei toți vor fi învățați de Dumnezeu”. Noi mulțumim pentru învățătură, mulțumim pentru Cuvântul profetic, mulțumim pentru slujba profetică și pentru faptul că noi am fost introduși în înțelegerea deplină a planului de mântuire a Dumnezeului nostru, din acest timp.

Vă rog frumos nu uitați, nu este vorba doar despre chemarea afară și punerea deoparte, ci este și un timp de pregătire: *„Mireasa Lui s-a pregătit. Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat”*. Inul subțire reprezintă neprihănirea sfinților, care ne-a fost dăruită de Dumnezeu Însuși pe crucea de la Golgota și [înaintea Lui suntem] ca și când n-am fi păcătuit niciodată, ca și când n-am fi fost despărțiți niciodată de Dumnezeu, readuși înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și noi așteptăm transformarea trupurilor noastre la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Înainte de a ne ruga, vă rog pe toți să închidem ochii, să nu privim în jur. Dacă mai este ceva cu o cerere deosebită, indiferent de ce natură este, pe care o putem aduce Domnului în rugăciune. Vă rog ridicați-vă mâinile! Pretutindeni... [sunt]. Puteți voi crede că Domnul Însuși este Avocatul nostru? Iov s-a rugat: „Unde este un Avocat care să vorbească pentru mine? Unde este un Mijlocitor care să mijlocească pentru mine?” Domnul nostru este Mijlocitorul nostru, Domnul nostru este Avocatul noului legământ, El este totul. El împlinește toate făgăduințele – aceasta este puternic. Frați și surori, făgăduințele s-au împlinit în acel moment când Isus Hristos, Domnul nostru a murit pe crucea de pe Golgota. Atunci s-a împlinit Isaia 53: El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, El a pironit totul pe cruce. Sângele legământului celui nou vorbește pentru noi. Noi suntem poporul legământului celui nou. Primiți-o astăzi, acceptați-o astăzi! Și dacă mai este încă ceva care a nu a reușit s-o primească, atunci rămâneți aici după adunare și veniți în față. Nu toți, nu toată adunarea, ci

doar aceia care încă n-au străpuns, care încă n-au primit această siguranță deplină. Noi suntem aici ca să vă slujim și să slujim Domnului. Aceasta să fie o zi deosebită, o zi care să intre în istoria de mântuire dumnezeiască. Sunteți mulțumitori pentru Cuvântul auzit, pentru claritatea Cuvântului?

Haideți să ne rugăm. Iubite Domn, nu trebuie să se întâmple cândva, ci s-a întâmplat deja, s-a isprăvit și se va descoperi în toți... și în acel frate tânăr din Slovacia. O, Domnul meu și Dumnezeu meu, aceasta este ziua pe care Tu ai făcut-o, ziua binecuvântării, ziua eliberării, ziua când Tu ne-ai dăruit și descoperit voia Ta, este ziua în care puterea Ta s-a descoperit, prin salvare, vindecare, eliberare. Iubite Domn, în Numele minunat și sfânt al lui Isus, eu pot să spun tuturor: primiți ce ați cerut! Dumnezeu Își împlinește Cuvântul Lui. El Își împlinește toate făgăduințele Sale.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. A Lui să fie cinstea! Toți bolnavii, toți care au niște probleme și în special și sora noastră care a fost operată, toți aceia care au trecut și trec prin încercări - o, Doamne, noi Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul Tău prin semne și minuni. Noi dorim să trăim din nou cartea Faptelor apostolilor. Lucrează într-un mod puternic prin Duhul Sfânt, prin sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu Îți mulțumesc pentru biruința pe care Tu ai descoperit-o pentru noi în mijlocul nostru și în toți aceia care au auzit și au privit. Binecuvântarea Ta să se descopere în toate popoarele și în toate limbile și Biserica Ta să creadă așa cum spune Scriptura.

Iubite Domn, eu Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău sfânt care rămâne veșnic, pe care noi îl vestim ca Evanghelia Ta deplină. Binecuvântează pe toți aceia care sunt aici din diferite țări, din Anglia, din Belgia, Olanda, Franța, Elveția, România, Italia. Iubite Domn, binecuvântează peste cerințele și rugăciunile noastre și binecuvântează în toată lumea. Eu spun aceasta în Numele Tău, preaiubit Domn, noi astăzi am înțeles despre ce a fost vorba. Noi astăzi am înțeles: „Dacă voi vedeți aceste lucruri întâmplându-se, atunci voi știți că [revenirea Domnului] este aproape, că este chiar în fața ușii”. [Noi vedem] ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă cu Israelul, fără să intrăm în detaliile acestor întâmplări. Preaiubit Domn, noi am înțeles totul și noi putem așeza totul

pe un fundament biblic, prin harul Tău. Noi știm că răpirea este foarte, foarte aproape și Mireasa Ta este îmbrăcată, este pregătită să Te întâmpine în văzduh pe Tine, Mirele ceresc. Eu pretind aceasta în prezența Ta. Și pretind ca tuturor acelor care fac parte din Mireasa lui Isus Hristos, să Te descoperi fiecăruia în parte. Ție să-Ți fie dedicată turma răscumpărată prin sângele Tău, pentru vecie. Binecuvântează-i, sfințește-i și pregătește-ne pe toți pentru ziua glorioasă a revenirii Tale minunate.

Te rugăm pentru toate căsniciile, pentru toate familiile, Te rugăm pentru toți tinerii care încă trebuie să se decidă. Noi Te rugăm pentru cei tineri și pentru cei în etate, Te rugăm pentru toți, fie-Ți milă de toți o Doamne! Să se împlinească: Tu și casa Ta să fiți mântuiți, Biserica Ta să-Ți fie dedicată Ție, pentru timp și pentru veșnicie, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Amin. Aleluia. Aleluia.

Transmitem saluturi tuturor fraților și surorilor din toate popoarele, limbile și din toate națiunile. Pe toți aceia care ați fost conectați prin internet, Dumnezeu să vă binecuvânteze, în toate țările de pe pământ. Dacă va vrea Dumnezeu și voi fi în stare să fac călătoria, înaintea următorului sfârșit de săptămână voi merge în China și mai departe, în Mongolia. A fost în inima mea ca să fiu acolo. Cu toate că ei pot să vadă și să asculte [prin internet] a fost o dorință în inima mea ca să fiu personal încă o dată acolo și să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu și să spun oamenilor despre ce este vorba în timpul nostru. Rugați-vă pentru noi, rugați-vă în special pentru mine. Rugați-vă și pentru toți frații care slujesc cu Cuvântul.

N-am mai amintit că luna aprilie n-am fost doar în Bruxelles și în Paris, ci am fost și în Belgrad, mai departe prin Novisad și Bačka Blanka, în Iugoslavia. Într-adevăr Dumnezeu a binecuvântat pretutindeni. Cuvântul Domnului a ajuns până în Priština, în Slovenia, Croația. În toate țările sârbo-croate, de asemenea, a ajuns mesajul. Cine nu poate asculta în direct, poate primi DVD-urile și broșuri. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații care se ocupă cu traducerile fie aici, fie cu scrisorile circulare... Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți în toate limbile. Acum trimitem saluturi deosebite în Cuba, la toți noii noștri prietenii pe care Domnul i-a chemat afară. Transmitem saluturi tuturor credincioșilor în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin.

Sunt unii care doresc ca să fie botezați? Sunt frați și surori care doresc să aștepte până data viitoare? Cine dorește să fie botezat astăzi? Unu, doi, trei, patru, cinci. Sunt piedici? Nu. Apa este pregătită, botezul este posibil. Direct după ce încheiem adunarea mergem la bazin. Cântăm împreună cântarea „Tu meriți, Tu meriți” (...). Amin. Harul Domnului să fie cu voi până data viitoare. Amin.